

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
ATLIEKŲ TVARKYMO ĮSTATYMO NR. VIII-787 2, 4, 25, 28, 30, 30², 30⁵,
31 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2024 m. liepos 18 d. Nr. XIV-2961
Vilnius

1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 2 straipsnį 38¹ dalimi:

„38¹. **Komunalinėms atliekoms nepriskiriamos buityje susidarančios atliekos** – fizinių asmenų kasdienėje buities veikloje (išskyrus jų vykdomą ūkinę komercinę veiklą, verslą ir profesinę veiklą) susidarančios ir savivaldybių organizuojamose komunalinių atliekų tvarkymo sistemose tvarkomos atliekos, neįskaitant buityje susidarančių atliekų, kurios pagal šį Įstatymą priskiriamos komunalinėms atliekoms, ir atliekų, už kurių tvarkymą pagal gamintojo ir importuotojo atsakomybės principą atsakingi gamintojai ir (ar) importuotojai. Komunalinėms atliekoms nepriskiriamoms buityje susidarančioms atliekoms nepriskiriamos gamybos, sveikatos priežiūros veikloje susidarančios atliekos, žemės ūkio, miškininkystės, žvejybos, septikų, taip pat kanalizacijos ir nuotekų valymo atliekos, įskaitant nuotekų dumblą, eksploatuoti netinkamos transporto priemonės.“

2. Pakeisti 2 straipsnio 39¹ dalį ir ją išdėstyti taip:

„39¹. **Komunalinių atliekų tvarkymo lėšų administravimas** – Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatyme nustatyta tvarka savivaldybės ar savivaldybės pavedimu Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatyme nurodyto juridinio asmens atliekamas vietinės rinkliavos už komunalinių atliekų ir komunalinėms atliekoms nepriskiriamų buityje susidarančių atliekų tvarkymą ar kitos įmokos už komunalinių atliekų ir komunalinėms atliekoms nepriskiriamų buityje susidarančių atliekų tvarkymą lėšų surinkimas iš atliekų turėtojų ir kitos funkcijos, nurodytos šiame įstatyme.“

3. Pakeisti 2 straipsnio 40 dalį ir ją išdėstyti taip:

„40. **Komunalinių atliekų tvarkymo paslauga** – viešoji paslauga, apimanti komunalinių atliekų ir komunalinėms atliekoms nepriskiriamų buityje susidarančių atliekų surinkimą, vežimą, naudojimą, šalinimą, šių veiklų organizavimą, stebėseną, šalinimo vietų vėlesnę priežiūrą ir gaminių, pakuočių, kurių gamintojams ir (ar) importuotojams taikomas gamintojo ir importuotojo atsakomybės principas, atliekų tvarkymą tokia apimtimi, kiek jį organizuoja savivaldybės ar komunalinių atliekų tvarkymo sistemos administratoriai, o ne gamintojai ir (ar) importuotojai ir (arba) jų organizacijos pagal šį Įstatymą ir (ar) Lietuvos Respublikos pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymą.“

4. Pakeisti 2 straipsnio 41 dalį ir ją išdėstyti taip:

„41. **Komunalinių atliekų tvarkymo paslaugos teikimo administravimas** – savivaldybės veikla nustatant komunalinių atliekų tvarkymo paslaugos teikimo taisykles, priimant kitus teisės aktus, reglamentuojančius komunalinių atliekų ir komunalinėms atliekoms nepriskiriamų buityje susidarančių atliekų tvarkymą, taip pat savivaldybės atliekų tvarkymo taisyklių, kitų teisės aktų reikalavimų vykdymo kontrolė.“

5. Pakeisti 2 straipsnio 58³ dalį ir ją išdėstyti taip:

„58³. **Regioniniai komunalinių atliekų tvarkymo įrenginiai** – komunalinių atliekų tvarkymo regione naudojami komunalinių atliekų ir komunalinėms atliekoms nepriskiriamų buityje susidarančių atliekų mechaninio-biologinio ir (ar) mechaninio, ir (ar) biologinio apdorojimo įrenginiai, nepavojingųjų atliekų sąvartynai, didelių gabaritų atliekų surinkimo aikštelės, kompostavimo aikštelės ir kiti įrenginiai, kuriuos savivaldybių pavedimu valdo regioninis atliekų tvarkymo centras ar komunalinių atliekų tvarkymo sistemos administratorius arba kitas juridinis asmuo.“

6. Pakeisti 2 straipsnio 58⁴ dalį ir ją išdėstyti taip:

„58⁴. **Reguliuojamoji kaina** – valstybės reguliuojama regioninių atliekų tvarkymo centrų, bendro atliekų deginimo įrenginių, atliekų deginimo įrenginių valdytojų komunalinių atliekų tvarkymo paslaugos kaina, į kurią neįskaičiuojamos sąnaudos, patiriamos vykdant veiklą, nepriskiriamą reguliuojamajai veiklai.“

7. Pakeisti 2 straipsnio 58⁵ dalį ir ją išdėstyti taip:

„58⁵. **Reguliuojamoji veikla** – regioninių atliekų tvarkymo centrų vykdomas komunalinių atliekų ir komunalinėms atliekoms nepriskiriamų buityje susidarančių atliekų tvarkymas (įskaitant šių atliekų tvarkymą savivaldybės pavedimu regioninių atliekų tvarkymo centrų valdomose didelių gabaritų atliekų surinkimo aikštelėse ir (ar) kompostavimo aikštelėse), ir gaminių, pakuočių, kurių gamintojams ir (ar) importuotojams taikomas gamintojo ir importuotojo atsakomybės principas, atliekų tvarkymas savivaldybės pavedimu regioninių atliekų tvarkymo centrų valdomose didelių gabaritų atliekų surinkimo aikštelėse ir (ar) kompostavimo aikštelėse tokia apimtimi, kiek jo neįpareigoti organizuoti gamintojai ir (ar) importuotojai ir (arba) jų organizacijos pagal šį Įstatymą ir (ar) Lietuvos Respublikos pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymą, kurių įkainius ar kainas reguliuoja valstybė, taip pat bendro atliekų deginimo įrenginių, atliekų deginimo įrenginių valdytojų vykdomas komunalinių atliekų tvarkymas, kurio įkainius ar kainas reguliuoja valstybė. Reguliuojamajai veiklai nepriskiriama veikla, kurios sąnaudas šiame Įstatyme nustatyta tvarka prideda savivaldybių tarybos, nustatydamos vietinės rinkliavos už komunalinių atliekų ir komunalinėms atliekoms nepriskiriamų buityje susidarančių atliekų tvarkymą ar kitos įmokos už komunalinių atliekų ir komunalinėms atliekoms nepriskiriamų buityje susidarančių atliekų tvarkymą dydžius.“

2 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 4 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Atliekų turėtojas šio Įstatymo ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka turi atliekas perduoti atliekų tvarkytojams arba gali tvarkyti atliekas pats. Atliekos tvarkomos pagal aplinkos ministro

tvirtinamas atliekų tvarkymo taisyklės. Komunalinės atliekos ir komunalinėms atliekoms nepriskiriamos buityje susidaranti atliekos (toliau – kitos buityje susidaranti atliekos) tvarkomos savivaldybių atliekų tvarkymo taisyklėse nustatyta tvarka. Atliekų turėtojas pagal sudarytą rašytinę sutartį dėl atliekų naudojimo ir (ar) šalinimo atliekas perduoda atliekų tvarkytojams, turintiems teisę tvarkyti atliekas, išskyrus komunalinių atliekų ir kitų buityje susidaranti atliekų perdavimą vadovaujantis šio Įstatymo 30¹ straipsniu. Atliekų turėtojas, kuris perdavė atliekas atliekų tvarkytojui (tvarkytojams), privalo turėti galutinį atliekų sutvarkymą patvirtinantį dokumentą, išskyrus komunalinių atliekų ir kitų buityje susidaranti atliekų perdavimą vadovaujantis šio Įstatymo 30¹ straipsniu.“

2. Pakeisti 4 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Kaip kuras energijai gaminti gali būti naudojamos tik išrūšiuojamos likusios pakartotinai naudoti ir perdirbti netinkamos energinę vertę turinčios atliekos. Savivaldybės, pagal aplinkos ministro nustatytą tvarką einamaisiais kalendoriniais metais įrodžiusios, kad praėjusiais kalendoriniais metais įgyvendino šiame Įstatyme ir jo įgyvendinamuosiuose teisės aktuose savivaldybėms nustatytus kokybinius reikalavimus, susijusius su rūšiuojamojo komunalinių atliekų surinkimo infrastruktūros įrengimu, plėtra, naudojimu ir komunalinių atliekų tvarkymo sistemos administravimu, taip pat įvykdė Vyriausybės tvirtinamame valstybiniame atliekų prevencijos ir tvarkymo plane komunalinių atliekų tvarkymo regionui ir regiono savivaldybėms nustatytas komunalinių atliekų rūšiuojamojo surinkimo ir paruošimo pakartotinai naudoti bei perdirbimo užduotis, einamaisiais kalendoriniais metais gali naudoti kaip kurą energijai gaminti po atliekų rūšiavimo jų susidarymo vietoje likusias pakartotinai naudoti ir perdirbti netinkamas energinę vertę turinčias atliekas.“

3 straipsnis. 25 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 25 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„25 straipsnis. Savivaldybių funkcijos

Savivaldybės organizuoja komunalinių atliekų tvarkymo sistemas, būtinas jų teritorijose susidarantioms komunalinėms atliekoms ir kitoms buityje susidarantioms atliekoms tvarkyti, užtikrina šių sistemų funkcionavimą, organizuoja šiukšlių ir atliekų, kurių turėtojo nustatyti neįmanoma arba kuris neegzistuoja, tvarkymą ir administruoja komunalinių atliekų tvarkymo paslaugos teikimą.“

4 straipsnis. 28 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 28 straipsnio 7 dalį ir ją išdėstyti taip:

„7. Už patvirtintų savivaldybių atliekų prevencijos ir tvarkymo planų priemonių įgyvendinimą, savivaldybės teritorijoje esantių komunalinių atliekų ir kitų buityje susidaranti atliekų, šiukšlių ir atliekų, kurių turėtojo nustatyti neįmanoma arba kuris neegzistuoja, sutvarkymo organizavimą atsakinga savivaldybės vykdomoji institucija arba Vietos savivaldos įstatyme nustatyta tvarka jos įgaliotas asmuo.“

5 straipsnis. 30 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 30 straipsnio 3 dalies 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4) pateikti savivaldybei vietinės rinkliavos už komunalinių atliekų ir kitų buityje susidarančių atliekų tvarkymą (toliau – rinkliava) ar kitos įmokos už komunalinių atliekų ir kitų buityje susidarančių atliekų tvarkymą (toliau – įmoka) dydžio apskaičiavimą;“.

6 straipsnis. 30² straipsnio pakeitimas

Pakeisti 30² straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„30² straipsnis. Komunalinių atliekų tvarkymo paslaugų kainodara

1. Komunalinių atliekų tvarkymo paslaugų kainodara už komunalinių atliekų ir kitų buityje susidarančių atliekų tvarkymą nustatoma vadovaujantis solidarumo, proporcingumo, nediskriminavimo, sąnaudų susigrąžinimo, skaidrumo principais ir atliekų tvarkymo srityje taikomu principu „teršėjas moka“. Solidarumo, proporcingumo, nediskriminavimo, sąnaudų susigrąžinimo, skaidrumo principai komunalinių atliekų tvarkymo paslaugų kainodaroje suprantami taip:

1) solidarumo. Šis principas, nustatant rinkliavą ar įmoką, reiškia, kad palankesnes sąlygas dėl ekonominių, gyvenamosios vietos, atstumo iki atliekų tvarkymo įrenginių ar kitų priežasčių turintys komunalinių atliekų turėtojai prisideda prie komunalinių atliekų ir kitų buityje susidarančių atliekų tvarkymo finansavimo, kad būtų sudarytos sąlygos naudotis komunalinių atliekų tvarkymo paslaugomis komunalinių atliekų turėtojams, kurie tokių sąlygų neturi ir kuriems rinkliava ar įmoka tampa didesne našta;

2) proporcingumo. Šio principo įgyvendinimas turi užtikrinti, kad rinkliavos ar įmokos dydis neviršytų to dydžio, kuris yra būtinas komunalinių atliekų tvarkymo sistemos eksploatavimo ir komunalinių atliekų tvarkymo paslaugos finansavimo tikslui pasiekti. Šis principas reiškia, kad komunalinių atliekų turėtojams nustatyta rinkliava ar įmoka turi būti proporcinga galinčiam susidaryti ar susidarančiam komunalinių atliekų ir kitų buityje susidarančių atliekų kiekiui dėl atliekų turėtojų nekilnojamojo turto ir jo panaudojimo paskirties ir (ar) veiklos;

3) nediskriminavimo. Šis principas reiškia, kad, nustatant rinkliavą ar įmoką tos pačios kategorijos komunalinių atliekų turėtojams, turi būti taikomi vienodi rinkliavos ar įmokos nustatymo ir apskaičiavimo metodai, tvarka ir dydis;

4) sąnaudų susigrąžinimo. Šis principas reiškia, kad už suteiktą paslaugą gautos pajamos turi padengti būtinausias su komunalinių atliekų ir kitų buityje susidarančių atliekų tvarkymu susijusias sąnaudas, reikalingas tai paslaugai teikti. Įgyvendinant šį principą, reikia nustatyti tokį rinkliavos ar įmokos dydį, kuris užtikrintų, kad komunalinių atliekų turėtojai padengtų būtinausias su komunalinių atliekų ir kitų buityje susidarančių atliekų tvarkymu susijusias sąnaudas, kurios patiriamos siekiant užtikrinti, kad komunalinių atliekų tvarkymo sistema atitiktų šiame Įstatyme ir kituose teisės aktuose, reglamentuojančiuose komunalinių atliekų tvarkymo sistemų organizavimą ir funkcionavimą, nustatytus reikalavimus;

5) skaidrumo. Šio principo įgyvendinimas turi užtikrinti, kad informacija apie rinkliavos ar įmokos nustatymo ir apskaičiavimo metodus, tvarką ir dydį turi būti vieša.

2. Komunalinių atliekų tvarkymo paslaugų kaina turi užtikrinti ilgalaikį komunalinėms atliekoms ir kitoms buityje susidarančioms atliekoms tvarkyti skirtos infrastruktūros eksploatavimą, jos atnaujinimą ir sudaryti komunalinių atliekų turėtojams sąlygas dalyvauti tvarkant komunalines atliekas ir kitas buityje susidarančias atliekas, taip pat mažinti aplinkos taršą.

3. Nustatant rinkliavos ar įmokos dydį, turi būti vadovaujama Vyriausybės tvirtinamomis rinkliavos ar įmokos dydžio nustatymo taisyklėmis ir savivaldybių rinkliavos ar įmokos dydžio nustatymo teisės aktais.

4. Savivaldybių tarybų nustatytos rinkliavos ar įmokos skelbiamos atitinkamos savivaldybės interneto svetainėje.

5. Regioninė kaina, įskaitant protingumo kriterijų atitinkančią investicijų grąžą, nustatoma Tarybos vadovaujantis jos tvirtinama komunalinių atliekų ir kitų buityje susidarančių atliekų tvarkymo regioninių kainų nustatymo metodika, grindžiama būtinosiomis su komunalinių atliekų ir kitų buityje susidarančių atliekų tvarkymu susijusiomis pagrįstomis sąnaudomis, reikalingomis reguliuojamajai veiklai vykdyti, ilgalaikiam komunalinėms atliekoms ir kitoms buityje susidarančioms atliekoms tvarkyti skirtų regioninių komunalinių atliekų tvarkymo įrenginių eksploatavimui, jų atnaujinimui, plėtrai užtikrinti, priimtinos komunalinių atliekų tvarkymo paslaugos teikimo užtikrinimui ir aplinkos taršos mažinimui (toliau – regioninės kainos būtiniosios sąnaudos). Į regioninės kainos būtinąsias sąnaudas neįskaičiuojamos sąnaudos, patiriamos vykdant veiklą, nepriskiriamą reguliuojamajai veiklai. Nustatant regioninės kainos būtinąsias sąnaudas, įvertinama ir atskirų komunalinių atliekų tvarkymo paslaugų sutartys, būtinios investicijos ir atidėjinių sąvartynų uždarymui poreikis, siekiant užtikrinti nenutrūkstamą ir aplinkosauginius reikalavimus atitinkantį komunalinių atliekų tvarkymą. Regioninio atliekų tvarkymo centro įgyvendinamų atliekų prevencijai skirtų priemonių, numatytų Vyriausybės tvirtinamame valstybiniame atliekų prevencijos ir tvarkymo plane, regioniniuose atliekų prevencijos ir tvarkymo planuose, savivaldybių atliekų prevencijos ir tvarkymo planuose, įgyvendinimo sąnaudos, gaminių, pakuočių, kurių gamintojams ir (ar) importuotojams taikomas gamintojo atsakomybės principas, atliekų tvarkymo savivaldybės pavedimu regioninių atliekų tvarkymo centrų valdomose didelių gabaritų atliekų surinkimo aikštelėse ir (ar) kompostavimo aikštelėse sąnaudos tokia apimtimi, kiek jų neįpareigoti finansuoti gamintojai ir (ar) importuotojai ir (arba) jų organizacijos pagal šio Įstatymo aštuntąjį¹ – aštuntąjį⁶ ir aštuntąjį¹¹ skirsnius ir (ar) Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymą, atliekų deginimo sąnaudos, patiriamos atsiskaitant su bendro atliekų deginimo įrenginio ir (ar) atliekų deginimo įrenginio valdytoju už po rūšiavimo likusias netinkamas perdirbti ar kitaip panaudoti energinę vertę turinčias sudegintas komunalines atliekas, pripažįstamos regioninės kainos būtinosiomis sąnaudomis. Pareiga pagrįsti, kad regioninė kaina grindžiama būtinosiomis sąnaudomis, tenka regioniniam atliekų tvarkymo centrui.

6. Regioninės kainos projekto rengimo etapai:

1) regioniniai atliekų tvarkymo centrai, vadovaudamiesi šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytais principais ir Tarybos patvirtinta komunalinių atliekų ir kitų buityje susidarančių atliekų tvarkymo regioninių kainų nustatymo metodika, likus ne mažiau kaip 5 mėnesiams iki regioninės

kainos galiojimo termino pabaigos, parengia ir Tarybai pateikia regioninės kainos apskaičiavimo projektą;

2) regioniniams atliekų tvarkymo centrams rengiant regioninės kainos apskaičiavimo projektus, savivaldybės privalo suteikti visą jiems reikalingą informaciją;

3) su teikiamais derinti regioninių kainų apskaičiavimo projektais regioniniai atliekų tvarkymo centrai pateikia regioninių kainų apskaičiavimo projektų pagrindimą ir veiklos planus, atsižvelgdami į Tarybos patvirtintą komunalinių atliekų ir kitų buityje susidarančių atliekų tvarkymo regioninių kainų nustatymo metodiką. Regioninės kainos apskaičiavimo projekto kopija teikiama komunalinių atliekų tvarkymo regiono savivaldybėms tuo pačiu metu kaip ir Tarybai. Komunalinių atliekų tvarkymo regiono savivaldybės ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo regioninės kainos apskaičiavimo projekto gavimo dienos pateikia pastabas regioniniams atliekų tvarkymo centrams ir Tarybai;

4) Taryba, per 5 mėnesius nuo regioninio atliekų tvarkymo centro visų tinkamų duomenų ir (arba) dokumentų pateikimo dienos išnagrinėjusi regioninės kainos apskaičiavimo projektą, nustato naują konkretaus regiono regioninę kainą. Tarybai nenustačius naujos regioninės kainos per numatytą terminą, lieka galioti ankstesnė nustatyta regioninė kaina. Tarybos nustatyta regioninė kaina galioja ne trumpiau kaip 3 metus iki naujos Tarybos sprendimu nustatytos regioninės kainos įsigaliojimo;

5) Taryba turi teisę grąžinti papildyti regioninės kainos apskaičiavimo projektą regioniniam atliekų tvarkymo centrui tais atvejais, kai Tarybai pateiktame regioninės kainos apskaičiavimo projekte regioninė kaina apskaičiuota nesilaikant regioninės kainos nustatymo reikalavimų, nustatytų komunalinių atliekų ir kitų buityje susidarančių atliekų tvarkymo regioninių kainų nustatymo metodikoje, ir (arba) yra klaidinga.

7. Prireikus Tarybos nustatytos regioninės kainos gali būti koreguojamos kartą per metus. Regioninis atliekų tvarkymo centras regioninės kainos perskaičiavimo projektą, parengtą vadovaujantis Tarybos patvirtinta komunalinių atliekų ir kitų buityje susidarančių atliekų tvarkymo regioninių kainų nustatymo metodika, Tarybai pateikia likus ne mažiau kaip 3 mėnesiams iki datos, kai buvo nustatyta galiojanti regioninė kaina.

8. Tarybos nustatytos galiojančios regioninės kainos yra skelbiamos Tarybos interneto svetainėje ir kitomis priemonėmis.

9. Savivaldybių skaičiuojamos rinkliavos ar įmokos dalies būtinosioms sąnaudoms priskiriamos savivaldybės komunalinių atliekų tvarkymo sistemos administravimo, komunalinių atliekų tvarkymo lėšų administravimo sąnaudos, komunalinių atliekų ir kitų buityje susidarančių atliekų surinkimo ir vežimo iš atliekų turėtojų paslaugų sąnaudos, komunalinių atliekų ir kitų buityje susidarančių atliekų surinkimo infrastruktūros (išskyrus didelių gabaritų atliekų surinkimo aikštelių ir (ar) kompostavimo aikštelių, kurias savivaldybių pavedimu valdo regioninis atliekų tvarkymo centras, šio Įstatymo 30 straipsnio 10 dalies 3 punkte nurodytų priemonių) įrengimo, priežiūros, atnaujinimo ir plėtros sąnaudos, savivaldybių organizuojamose komunalinių atliekų tvarkymo sistemose surinktų komunalinių atliekų ir kitų buityje susidarančių atliekų apdorojimo sąnaudos, patiriamos vykdant veiklą, nepriskiriamą reguliuojamajai veiklai, atliekų prevencijai

skirtų priemonių, numatytų Vyriausybės tvirtinamame valstybiniame atliekų prevencijos ir tvarkymo plane, regioniniuose atliekų prevencijos ir tvarkymo planuose, savivaldybių atliekų prevencijos ir tvarkymo planuose, įgyvendinimo sąnaudos, patiriamos vykdant veiklą, nepriskiriamą reguliuojamajai veiklai, gaminių, pakuočių, kurių gamintojams ir (ar) importuotojams taikomas gamintojo atsakomybės principas, atliekų tvarkymo ne regioninių atliekų tvarkymo centrų valdomose didelių gabaritų atliekų surinkimo aikštelėse ir (ar) kompostavimo aikštelėse sąnaudos tokia apimtimi, kiek jų neįpareigoti finansuoti gamintojai ir (ar) importuotojai ir (arba) jų organizacijos pagal šio Įstatymo aštuntąjį¹ – aštuntąjį⁶ ir aštuntąjį¹¹ skirsnius ir (ar) Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymą, (toliau – savivaldybių skaičiuojamos rinkliavos ar įmokos dalies būtiniosios sąnaudos).

10. Savivaldybių tarybos, vadovaudamosi šio straipsnio 1 dalyje nustatytais principais ir šio straipsnio 2 dalyje nustatytais reikalavimais, taikydamos Tarybos nustatytas regionines kainas, vadovaudamosi Vyriausybės tvirtinamomis rinkliavos ar įmokos dydžio nustatymo taisyklėmis ir savivaldybių rinkliavos ar įmokos dydžio nustatymo teisės aktais, pridėdamos savivaldybių skaičiuojamos rinkliavos ar įmokos dalies būtinąsias sąnaudas, ne vėliau kaip per 7 mėnesius nuo pirmą kartą nustatytų regioninių kainų nustatymo dienos apskaičiuoja ir patvirtina naujus rinkliavos ar įmokos dydžius arba ne vėliau kaip per 5 mėnesius nuo perskaičiuotų arba vėlesnių metų naujų regioninių kainų nustatymo dienos apskaičiuoja ir patvirtina naujus arba esamus rinkliavos ar įmokos dydžius. Savivaldybių tarybos, patvirtindamos naujus arba esamus rinkliavos ar įmokos dydžius, turi įvertinti, ar jų mokama suma už paslaugas neviršys vieno procento vidutinių mėnesio statistinių savivaldybės namų ūkio pajamų. Savivaldybės, įgyvendindamos šią nuostatą, turi atsižvelgti į Valstybės duomenų agentūros naujausių kalendorinių metų duomenis apie tos apskrities vidutines disponuojamąsias pajamas per mėnesį. Jeigu apskaičiuotas rinkliavos ar įmokos dydis už komunalinių atliekų tvarkymo paslaugas viršija vieną procentą vidutinių mėnesio statistinių savivaldybės namų ūkio pajamų, savivaldybės iš naujo turi įvertinti komunalinių atliekų tvarkymo sistemos administravimo, komunalinių atliekų tvarkymo lėšų administravimo sąnaudas ir perskaičiuoti rinkliavos ar įmokos dydį, kad jis neviršytų vieno procento vidutinių mėnesio statistinių savivaldybės namų ūkio pajamų. Sprendimą dėl patvirtintų naujų rinkliavos ar įmokos dydžių taikymo pradžios ir trukmės priima savivaldybės taryba, atsižvelgdama į Tarybos nustatytos regioninės kainos galiojimo laikotarpį, naujo rinkliavos ar įmokos dydžio, perskaičiuoto dėl šio straipsnio 7 ir 12 dalyse ir (ar) Lietuvos Respublikos rinkliavų įstatymo 13 straipsnio 3 dalyje nurodytų priežasčių, patvirtinimo datą. Jeigu savivaldybės taryba per šioje dalyje nurodytą terminą nepatvirtina naujų arba esamų rinkliavos ar įmokos dydžių, taikomi rinkliavos ar įmokos dydžiai, galioję iki naujų apskaičiuotų regioninių kainų dydžių. Patvirtinus naujus rinkliavos ar įmokos dydžius, atliekų turėtojams susidariusį skirtumą savivaldybės kompensuoja iš savivaldybių biudžetų lėšų.

11. Šio straipsnio 10 dalyje nustatyta tvarka tvirtinant rinkliavos ar įmokos dydžius į komunalinių atliekų tvarkymo regiono savivaldybių skaičiuojamą rinkliavos ar įmokos dalį gali būti įtrauktos regioninės kainos būtiniosios sąnaudos (su kitų buityje susidarančių atliekų tvarkymu susijusios sąnaudos, reikalingos reguliuojamajai veiklai vykdyti, ilgalaikiam kitoms buityje

susidarančioms atliekomis tvarkyti skirtų regioninių komunalinių atliekų tvarkymo įrenginių eksploatavimui, jų atnaujinimui, plėtrai užtikrinti, priimtinos komunalinių atliekų tvarkymo paslaugos teikimo užtikrinimui ir aplinkos taršos mažinimui, regioninio atliekų tvarkymo centro įgyvendinamų atliekų prevencijai skirtų priemonių, numatytų Vyriausybės tvirtinamame valstybiniame atliekų prevencijos ir tvarkymo plane, regioniniuose atliekų prevencijos ir tvarkymo planuose, savivaldybių atliekų prevencijos ir tvarkymo planuose, įgyvendinimo sąnaudos, gaminių, pakuočių, kurių gamintojams ir (ar) importuotojams taikomas gamintojo atsakomybės principas, atliekų tvarkymo savivaldybės pavedimu regioninių atliekų tvarkymo centrų valdomose didelių gabaritų atliekų surinkimo aikštelėse ir (ar) kompostavimo aikštelėse sąnaudos tokia apimtimi, kiek jų neįpareigoti finansuoti gamintojai ir (ar) importuotojai ir (arba) jų organizacijos pagal šio Įstatymo aštuntąjį¹ – aštuntąjį⁶ ir aštuntąjį¹¹ skirsnius ir (ar) Pakuočių ir pakuočių atliekų tvarkymo įstatymą, sąnaudos), kurios nebuvo įtrauktos pirmą kartą nustatant regioninę kainą.

12. Savivaldybės privalo užtikrinti, kad patvirtinti nauji rinkliavos ar įmokos, kurią moka atliekų turėtojai (fiziniai asmenys) kiekvieną mėnesį už paslaugas, dydžiai neviršys vieno procento vidutinių mėnesio statistinių savivaldybės namų ūkio pajamų. Savivaldybė, vadovaudamasi savivaldybės parengtais ir patvirtintais rinkliavos ar įmokos dydžio nustatymo teisės aktais, turi atlikti vertinimą, ar patvirtinus naujus rinkliavos ar įmokos dydžius, šie dydžiai neviršys vieno procento vidutinių mėnesio namų ūkio pajamų. Toks vertinimas atliekamas atsižvelgiant į savivaldybės teritorijoje gyvenančių fizinių asmenų vidutinės statistinės mėnesio namų ūkio pajamas ir atliekų turėtojų (fizinių asmenų) per mėnesį mokamos rinkliavos ar įmokos dydžio už atliekų tvarkytojo suteiktas paslaugas sumą. Savivaldybė, nustačiusi, kad nauja rinkliavos ar įmokos mokama suma už šias paslaugas viršys vieną procentą vidutinių mėnesio statistinių savivaldybės namų ūkio pajamų, turi imtis veiksmų, kad būtų sumažintos komunalinių atliekų tvarkymo sąnaudos.

13. Taikant rinkliavą ar įmoką savivaldybėje, savivaldybė ar jos pavedimu komunalinių atliekų tvarkymo sistemos administratorius turi užtikrinti savivaldybėje faktiškai patiriamų komunalinių atliekų ir kitų buityje susidarančių atliekų tvarkymo ir atliekų prevencijos priemonių įgyvendinimo sąnaudų, kurios šio straipsnio 10 ir (ar) 11 dalyse nustatyta tvarka turi būti įskaičiuotos į rinkliavos ar įmokos dydį, apmokėjimą regioniniam atliekų tvarkymo centrui ir atliekų tvarkytojams. Jeigu savivaldybėje faktiškai patiriamos komunalinių atliekų ir kitų buityje susidarančių atliekų tvarkymo ir atliekų prevencijos priemonių įgyvendinimo sąnaudos viršija atliekų turėtojų per kalendorinius metus sumokėtą rinkliavos ar įmokos lėšų sumą arba yra už ją mažesnės, savivaldybės turi iš naujo įvertinti savivaldybių skaičiuojamos rinkliavos ar įmokos dalies būtinąsias sąnaudas ir (arba) inicijuoti regioninės kainos koregavimą šio straipsnio 7 dalyje nustatyta tvarka, perskaičiuoti ir nustatyti tokį rinkliavos ar įmokos dydį, kuris leistų užtikrinti savivaldybėje faktiškai patiriamų komunalinių atliekų ir kitų buityje susidarančių atliekų tvarkymo ir atliekų prevencijos priemonių įgyvendinimo sąnaudų, kurios šio straipsnio 10 ir (ar) 11 dalyse nustatyta tvarka turi būti įskaičiuotos į rinkliavos ar įmokos dydį, apmokėjimą regioniniam atliekų tvarkymo centrui ir atliekų tvarkytojams. Savivaldybės taryba gali teikti lengvatas atliekų

turėtojams savivaldybės biudžeto sąskaita. Lengvatos atliekų turėtojams teikiamos savivaldybės tarybos nustatyta tvarka.

14. Atliekų turėtojai su savivaldybe ar juridiniu asmeniu, atliekančiu komunalinių atliekų tvarkymo lėšų administravimo funkciją, atsiskaito mokėdami nustatytą rinkliavą ar įmoką vadovaudamiesi:

- 1) Rinkliavų įstatymo nuostatomis, jeigu savivaldybės teritorijoje taikoma rinkliava;
- 2) sudarytomis sutartimis, jeigu savivaldybės teritorijoje taikoma įmoka.

15. Bendro atliekų deginimo įrenginio ir (ar) atliekų deginimo įrenginio valdytojai taiko komunalinių atliekų deginimo vienos tonos įkainį už regioninio atliekų tvarkymo centro sudegintas po rūšiavimo likusias netinkamas perdirbti ar kitaip panaudoti energinę vertę turinčias komunalines atliekas. Visais atvejais bendro atliekų deginimo įrenginio ir (ar) atliekų deginimo įrenginio valdytojų taikomas komunalinių atliekų deginimo vienos tonos įkainis negali viršyti pagal šio straipsnio 17 dalį nustatytos komunalinių atliekų deginimo vienos tonos įkainio viršutinės ribos.

16. Bendro atliekų deginimo įrenginio ir (ar) atliekų deginimo įrenginio valdytojai, vadovaudamiesi Tarybos patvirtinta po rūšiavimo likusių, perdirbti ir pakartotinai panaudoti netinkančių energinę vertę turinčių komunalinių atliekų deginimo vienos tonos įkainio viršutinės ribos nustatymo metodika, parengia ir Tarybai pateikia komunalinių atliekų deginimo vienos tonos įkainio viršutinės ribos apskaičiavimo projektą. Taryba, per 5 mėnesius nuo visų tinkamų duomenų ir (ar) dokumentų pateikimo dienos išnagrinėjusi komunalinių atliekų deginimo vienos tonos įkainio viršutinės ribos apskaičiavimo projektą, nustato komunalinių atliekų deginimo vienos tonos įkainio viršutinę ribą konkrečiam bendro atliekų deginimo įrenginio ir (ar) atliekų deginimo įrenginio valdytojui. Komunalinių atliekų deginimo vienos tonos įkainio viršutinės ribos apskaičiavimo projektas Tarybai turi būti pateiktas likus ne mažiau kaip 5 mėnesiams iki galiojančio įkainio viršutinės ribos termino galiojimo pabaigos. Taryba privalo grąžinti papildyti komunalinių atliekų deginimo vienos tonos įkainio viršutinės ribos apskaičiavimo projektą bendro atliekų deginimo įrenginio ir (ar) atliekų deginimo įrenginio valdytojui tais atvejais, kai Tarybai pateikta komunalinių atliekų deginimo vienos tonos įkainio viršutinė riba yra apskaičiuota nesilaikant komunalinių atliekų deginimo vienos tonos įkainio viršutinės ribos nustatymo reikalavimų, nustatytų po rūšiavimo likusių, perdirbti ir pakartotinai panaudoti netinkančių energinę vertę turinčių komunalinių atliekų deginimo vienos tonos įkainio viršutinės ribos nustatymo metodikoje, ir (arba) yra klaidingas.

17. Komunalinių atliekų deginimo vienos tonos įkainio viršutinė riba nustatoma atsižvelgiant į aplinkosauginius reikalavimus bei alternatyvius atliekų šalinimo būdus ir yra pagrįsta būtinosiomis komunalinių atliekų deginimo sąnaudomis. Būtiniosios komunalinių atliekų deginimo sąnaudos nustatomos atsižvelgiant į bendro atliekų deginimo įrenginio ir (ar) atliekų deginimo įrenginio valdytojų išlaikymo sąnaudas, protingumo kriterijų atitinkančią investicijų grąžą. Pareiga pagrįsti, kad komunalinių atliekų deginimo vienos tonos įkainio viršutinė riba grindžiama būtinosiomis komunalinių atliekų deginimo sąnaudomis, tenka bendro atliekų deginimo įrenginio ir (ar) atliekų deginimo įrenginio valdytojui.

18. Komunalinių atliekų deginimo vienos tonos įkainio viršutinė riba nustatoma ne trumpesniam kaip 3 metų laikotarpiui ir yra koreguojama kartą per metus. Bendro atliekų deginimo įrenginio ir (ar) atliekų deginimo įrenginio valdytojas perskaičiuoto komunalinių atliekų deginimo vienos tonos įkainio viršutinės ribos projektą, parengtą vadovaujantis Tarybos patvirtinta po rūšiavimo likusių, perdirbti ir pakartotinai panaudoti netinkančių energinę vertę turinčių komunalinių atliekų deginimo vienos tonos įkainio viršutinės ribos nustatymo metodika, Tarybai pateikia likus ne mažiau kaip 5 mėnesiams iki datos, kai buvo patvirtinta galiojanti komunalinių atliekų deginimo vienos tonos įkainio viršutinė riba. Taryba, per 5 mėnesius nuo visų tinkamų duomenų ir (ar) dokumentų pateikimo dienos išnagrinėjusi komunalinių atliekų deginimo vienos tonos įkainio viršutinės ribos apskaičiavimo projektą, tvirtina perskaičiuotą komunalinių atliekų deginimo vienos tonos įkainio viršutinę ribą.

19. Tarybos nutarimas dėl komunalinių atliekų deginimo vienos tonos įkainio viršutinės ribos oficialiai skelbiamas Teisės aktų registre, o juo nustatyta komunalinių atliekų deginimo vienos tonos įkainio viršutinė riba įsigalioja nuo kito mėnesio pirmosios dienos.“

7 straipsnis. 30² straipsnio pakeitimas

Pripažinti netekusia galios 30² straipsnio 11 dalį.

8 straipsnis. 30⁵ straipsnio pakeitimas

Pakeisti 30⁵ straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„30⁵ straipsnis. Komunalinių atliekų tvarkymo lėšų administravimas

1. Komunalinių atliekų tvarkymo lėšų administravimas apima šias funkcijas, jeigu jas paveda savivaldybė:

- 1) sutarčių su komunalinių atliekų turėtojais pasirašymą;
- 2) rinkliavos ar įmokos surinkimą;
- 3) komunalinių atliekų tvarkymo lėšų išmokėjimą komunalinių atliekų tvarkymo paslaugų teikėjams;
- 4) komunalinių atliekų tvarkymo lėšų apskaitą, tvarkomą atskirai nuo kitų savo vykdomų veiklų, pagal kiekvieną komunalinių atliekų tvarkymo paslaugas teikiantį teikėją ir kiekvieną lėšas gaunantį subjektą;
- 5) viešą informacijos teikimą apie į apskaitą įtrauktas ir išmokėtas komunalinių atliekų tvarkymo lėšas;

6) komunalinių atliekų tvarkymo lėšų administravimo mažiausiomis sąnaudomis užtikrinimą.

2. Komunalinių atliekų tvarkymo lėšų administravimo sąnaudomis laikomos juridinio asmens, savivaldybės pavedimu atliekančio komunalinių atliekų tvarkymo lėšų administravimo funkcijas, sąnaudos, patirtos apskaičiuojant ir surenkant rinkliavą ar įmokas, išrašant sąskaitas už komunalinių atliekų ir kitų buityje susidarantių atliekų tvarkymą, darbuotojų atlyginimų ir biuro eksploatavimo sąnaudos, susijusios su komunalinių atliekų tvarkymo lėšų administravimo funkcijomis.

3. Komunalinių atliekų tvarkymo sistemos administratoriui nepavestas komunalinių atliekų tvarkymo lėšų administravimo funkcijas savivaldybė atlieka pati įstatymų nustatyta tvarka.

4. Rinkliava ar įmoka, nustatyta vadovaujantis Vyriausybės tvirtinamomis rinkliavos ar įmokos dydžio nustatymo taisyklėmis ir savivaldybių rinkliavos ar įmokos dydžio nustatymo teisės aktais, privaloma visiems atliekų turėtojams.

5. Rinkliavos ar įmokos lėšos gali būti naudojamos tik komunalinių atliekų ir kitų buityje susidarančių atliekų tvarkymo būtinosioms sąnaudoms, susijusioms su naudojimu, šalinimu, šių veiklų organizavimu, stebėseną, šalinimo vietų vėlesne priežiūra, finansuoti ir komunalinių atliekų tvarkymo lėšų administravimo sąnaudoms padengti.“

9 straipsnis. 31 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 31 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„31 straipsnis. Savivaldybių atliekų tvarkymo taisyklės

1. Savivaldybių tarybos turi patvirtinti taisykles, kuriomis reglamentuojamas savivaldybės komunalinių atliekų tvarkymo sistemos organizavimas, komunalinių atliekų tvarkymo paslaugų teikimas ir užtikrinama, kad šios paslaugos atitiktų teisės aktuose, reguliuojančiuose aplinkosaugos ir visuomenės sveikatos saugos sritis, nustatytus reikalavimus ir savivaldybių bei regioninių atliekų prevencijos ir tvarkymo planų įgyvendinimą nustatančias komunalinių atliekų ir kitų buityje susidarančių atliekų tvarkymo sąlygas.

2. Kaip vykdomi savivaldybių atliekų tvarkymo taisyklėse nustatyti reikalavimai, kontroliuoja savivaldybių institucijos.

3. Savivaldybių atliekų tvarkymo taisyklės turi būti paskelbtos Teisės aktų registre ir savivaldybių interneto svetainėse.“

10 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas

1. Šis įstatymas, išskyrus 2 straipsnio 2 dalį, 7 straipsnį ir šio straipsnio 2, 3, 4, 9 ir 10 dalis, įsigalioja 2024 m. rugpjūčio 1 d.

2. Valstybinė energetikos reguliavimo taryba (toliau – Taryba), atsižvelgdama į šio įstatymo 1 ir 6 straipsniuose išdėstytas Lietuvos Respublikos atliekų tvarkymo įstatymo 2 ir 30² straipsnių nuostatas, iki 2024 m. rugpjūčio 31 d. pakeičia savo tvirtinamą komunalinių atliekų ir komunalinėms atliekoms nepriskiriamų buityje susidarančių atliekų tvarkymo regioninių kainų nustatymo metodiką (toliau – Metodika), atliekų tvarkymo sektoriaus įmonių apskaitos atskyrimo ir sąnaudų paskirstymo reikalavimus, regioninių atliekų tvarkymo centrų ir bendro atliekų deginimo įrenginio ir (ar) atliekų deginimo įrenginio valdytojų investicijų vertinimo ir derinimo Taryboje tvarką.

3. Lietuvos Respublikos Vyriausybė iki 2024 m. rugpjūčio 31 d. priima šio įstatymo 6 straipsnyje išdėstyto Atliekų tvarkymo įstatymo 30² straipsnio 3 ir 10 dalių įgyvendinamąjį teisės aktą.

4. Savivaldybių tarybos iki 2024 m. spalio 31 d. priima šio įstatymo 2 straipsnyje išdėstytos Atliekų tvarkymo įstatymo 4 straipsnio 1 dalies, 6 straipsnyje išdėstyto Atliekų tvarkymo įstatymo 30² straipsnio 3 ir 10 dalių įgyvendinamuosius teisės aktus.

5. Šio įstatymo 6 straipsnyje išdėstyto Atliekų tvarkymo įstatymo 30² straipsnio 10 ir 11 dalyse nustatyta tvarka patvirtinti vietinės rinkliavos už komunalinių atliekų ir komunalinėms atliekoms nepriskiriamų buityje susidarančių atliekų tvarkymą ar kitos įmokos už komunalinių atliekų ir komunalinėms atliekoms nepriskiriamų buityje susidarančių atliekų tvarkymą (toliau – rinkliava ar įmoka) dydžiai galioja ne ilgiau kaip iki 2025 m. gruodžio 31 d.

6. Šio įstatymo 6 straipsnyje išdėstyto Atliekų tvarkymo įstatymo 30² straipsnio 10 ir 11 dalyse nustatyta tvarka į komunalinių atliekų tvarkymo regiono savivaldybių skaičiuojamą rinkliavos ar įmokos dalį įtraukus regioninės kainos būtinąsias sąnaudas, pirmosios Tarybos nustatytos regioninės kainos turi būti perskaičiuotos 2025 metais. Regioniniai atliekų tvarkymo centrai, atsižvelgdami į šio įstatymo 1 ir 6 straipsniuose išdėstytas Atliekų tvarkymo įstatymo 2 ir 30² straipsnių nuostatas, vadovaudamiesi Metodika, iki 2025 m. kovo 31 d. parengia ir pateikia Tarybai regioninių kainų perskaičiavimo projektus su visais tinkamais duomenimis ir (ar) dokumentais, nurodytais Metodikoje, o komunalinių atliekų tvarkymo regiono savivaldybėms – regioninių kainų perskaičiavimo projektų kopijas. Rengiant regioninių kainų perskaičiavimo projektą užtikrinama, kad į jį būtų įtrauktos visos regioninės kainos būtinąsios sąnaudos, nurodytos šio įstatymo 6 straipsnyje išdėstyto Atliekų tvarkymo įstatymo 30² straipsnio 5 dalyje. Savivaldybės per 2 mėnesius nuo regioninių kainų perskaičiavimo projektų kopijų gavimo dienos juos išnagrinėja ir pateikia regioniniam atliekų tvarkymo centrui ir Tarybai pastabas ir pasiūlymus dėl jų tikslinimo, jeigu tokių turi. Sprendimą grąžinti tikslinti regioninės kainos perskaičiavimo projektą jį pateikusiam regioniniam atliekų tvarkymo centrui priima Taryba, nustatydamą ne ilgesnį kaip 10 darbo dienų terminą pagal pastabas patikslintam regioninės kainos perskaičiavimo projektui pateikti. Taryba, per 4 mėnesius nuo regioninio atliekų tvarkymo centro visų tinkamų duomenų ir (arba) dokumentų, nurodytų Metodikoje, pateikimo dienos išnagrinėjusi pagal Metodiką parengtą ir (ar) pagal savivaldybės ir (ar) Tarybos pastabas patikslintą regioninės kainos perskaičiavimo projektą, bet ne vėliau kaip iki 2025 m. liepos 31 d. nustato konkretaus komunalinių atliekų tvarkymo regiono pirmąją perskaičiuotą regioninę kainą.

7. Jeigu iki 2024 m. gruodžio 31 d. pirmoji regioninė kaina nėra nustatyta, regioniniai atliekų tvarkymo centrai, atsižvelgdami į šio įstatymo 1 ir 6 straipsniuose išdėstytą Atliekų tvarkymo įstatymo 2 ir 30² straipsnių nuostatas, iki 2025 m. kovo 31 d. parengia ir pateikia Tarybai pagal Metodiką atnaujintus regioninių kainų apskaičiavimo projektus su visais tinkamais Metodikoje nurodytais duomenimis ir (ar) dokumentais, o komunalinių atliekų tvarkymo regiono savivaldybėms – atnaujintų regioninių kainų apskaičiavimo projektų kopijas. Savivaldybės per 2 mėnesius nuo atnaujintų regioninių kainų apskaičiavimo projektų kopijų gavimo dienos juos išnagrinėja ir pateikia regioniniam atliekų tvarkymo centrui ir Tarybai pastabas ir pasiūlymus dėl jų tikslinimo, jeigu tokių turi. Sprendimą grąžinti tikslinti atnaujintą regioninės kainos apskaičiavimo projektą jį pateikusiam regioniniam atliekų tvarkymo centrui priima Taryba, nustatydamą ne ilgesnį kaip 10 darbo dienų terminą pagal pastabas patikslintam regioninės kainos

apskaičiavimo projektui pateikti. Taryba, per 4 mėnesius nuo regioninio atliekų tvarkymo centro visų tinkamų Metodikoje nurodytų duomenų ir (arba) dokumentų pateikimo dienos išnagrinėjusi pagal Metodiką atnaujintą ir (ar) pagal savivaldybės ir (ar) Tarybos pastabas patikslintą regioninės kainos apskaičiavimo projektą, bet ne vėliau kaip iki 2025 m. liepos 31 d. nustato pirmąją konkretaus komunalinių atliekų tvarkymo regiono regioninę kainą.

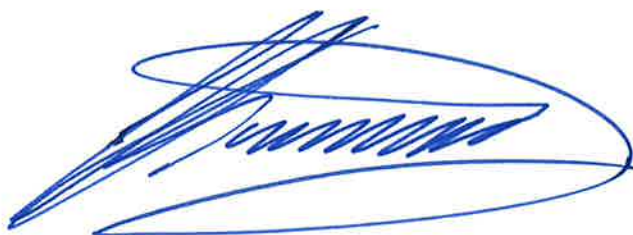
8. Šio straipsnio 7 ir 8 dalyse nurodytais atvejais savivaldybių tarybos šio įstatymo 6 straipsnyje išdėstyto Atliekų tvarkymo įstatymo 30² straipsnio 10 dalyje nustatytais terminais perskaičiuoja ir nustato naujus rinkliavos ar įmokos dydžius atitinkamai pagal pirmą kartą perskaičiuotas regionines kainas arba pagal pirmą kartą nustatytas regionines kainas. Šie rinkliavos ar įmokos dydžiai įsigalioja ne anksčiau kaip nuo 2026 m. sausio 1 d.

9. Šio įstatymo 7 straipsnis įsigalioja 2025 m. sausio 1 d.

10. Šio įstatymo 2 straipsnio 2 dalis įsigalioja 2026 m. sausio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Gitanas Nausėda